

Vereniging Afghaanse Juristen in Europa

فاجعه هنر موسیقی و احوال ناگوار هنرمندان

اکتوبر ۲۰۲۲

فاجعه حقوق بشری در افغانستان ابعاد گسترده دارد که پیوسته در اسناد منتشره انجمن بازتاب می‌آید. یکی از گوشه‌های جانکاه این فاجعه تراژیدی هنرموسیقی و احوال ناگوار هنرمندان کشوری باشد. متأسفانه طی این سیزده و نیم ماه تسلط تحریک اسلامی طالبان علاوه بر قتل و کشتارهای هدفمند و ده‌ها جرایم شدید جنگی و ضد حقوق بشری در برابر نظامیان و کارمندان اوگانهای عدلی و قضائی حکومت سابق، زنان و دختران، هنرموسیقی و هنرمندان نیز مورد تبعیض، خشونت و سرکوب خاص و هدفمند قرار دارند.

حکومت سرپرست طالبان به صورت رسمی هنر موسیقی را ممنوع و منسوبان وزارت «امربالمعروف و نهی از منکر» هنرمندان را توهین و حتی شکنجه نموده‌اند که شکستادن آلات موسیقی در انستیتوت ملی موسیقی و آویختن آله موسیقی بگردن یکی از هنرمندان شریف و... تا ممنوعیت پخش موسیقی در نشرات رسانه، از مظاهر آن می‌باشد.

صحبت از حرام خواندن موسیقی به استناد فقه خاص طالبان به مفهوم آن است که تاریخ بیشتر از هزار و سه صد سال اسلامی افغانستان را زیر سوال قرار می‌دهند. در تمام ادوار تاریخ و منجمله در دوره پس‌دین مقدس اسلام هنر موسیقی در جامعه و تمام دربارهای سلاطین و امپراطورهای مسلمان وجود داشته است. نام بزرگترین شخصیت‌های اسلامی آن سرزمین همانند حکیم ناصر خسرو بلخی - قبادیانی، حضرت

جامی ، ابن سینای بلخی ، فارابی ، حضرت مولانا جلال الدین بلخی - رومی و... با هنر موسیقی پیوند نا گسستنی دارد و ابداعات و آثار این بزرگان در انکشاف موسیقی و آلات آن نقش ارزشمند داشته است و همه شان بر اهمیت این هنر و آلا در سلامتی روانی انسانها تاکید نموده اند . یکی از چهار طریقت عرفانی صوفیه (چشتیه) با هنر موسیقی عجین است .

هنرمندان همیشه و پیوسته حامل پیام صلح ، دوستی ، محبت ، تساهل ، آزادی ، عدالت و ثبات اجتماعی بوده اند . اسمای مبارک بسیاری از بزرگان هنرموسیقی همانند زنده یاد استاد قاسم افغان با استقلال و مبارزات آزادیخواهی مردم آزاده افغانستان گره خورده است و سروده های حماسی و میهنی هنرمندان و طندوست کشور مایه شور و مباهات تاریخ کشور است .

با نهایت تاسف با تمام جایگاه والای این هنرشریف و حق که هنرمندان عزیز، بر ما دارند ، از تمام حقوق محروم و مورد تبعیض و خشونت قرار دارند . که با دین و آیین کشور و تمام ارزشهای مندرج در اعلامیه جهانی حقوق بشر و میثاقهای بین المللی که افغانستان بدان الحاق و ملزم بر رعایت آن می باشد ، در مغایرت کامل قرار دارد .

آنچه درین اسناد حقوق بین المللی بحیث « حیثیت ذاتی انسان » و « کرامت انسانی » مطرح است و مفاهیم همچون :

« حق استفاده از مزایای فرهنگی » مندرج در میثاق بین المللی حقوق اقتصادی ، اجتماعی و فرهنگی (۱۹۷۶ م) ، « شرکت در زندگی فرهنگی » (بند الف ، فقره یک ، ماده پانزده آن میثاق) و بند (ج) آن در مورد « بهره مند شدن منافع مادی و معنوی هنری » و موارد مندرج در کنوانسیون « حمایت میراث فرهنگی جهان » (۱۶ نوامبر ۱۹۷۲ م - یونسکو) در حمایت از هنر ، ، در مورد اهالی موسیقی کشور ما زیر پا گردیده است .

یونسکو هنر را در مجموع که شامل هنرموسیقی نیز میگردد ، بمثابة وسیله دستیابی به صلح واقعی و پایدار دانسته و به همین استناد روز (۲۱) جون را ، روز جهانی هنر اعلام نموده است . اما متأسفانه در افغانستان که فاجعه حقوق بشری جریان دارد و موسیقی را « حرام » و هنرمندان مورد تبعیض و خشونت قرار دارند ، باید از روزگار سیاه اهالی هنرموسیقی یاد نماییم که در بدترین شرایط زندگی قرار دارند و بخش از لشکر عظیم بیکاران و آورده گان گردیده اند .

انجمن حقوقدانان افغان در اروپا بمثابة مدعی العموم مردم مظلوم افغانستان در دفاع از هنر والای موسیقی و حقوق و آزادی هنرمندان گرامی موارد آتی به سازمان ملل متحد و مراجع ذیربط بین المللی پیشنهاد مینماید :

— سازمان ملل متحد در پروگرام کمکهای بشری به افغانستان ، هنرمندان را درصدر فهرست و مورد توجه خاص قرار دهد .

— سازمان ملل متحد و بخش های یونسکو و حقوق بشر، بررسی فاجعه هنرموسیقی و اعمال تبعیض و خشونت دستگاه طالبان علیه هنرمندان رادر اولویت کاری شان شامل فرمایند .

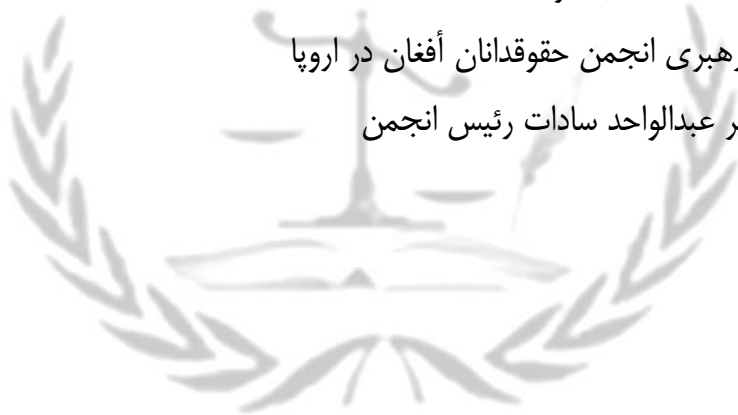
— کمیشنری عالی سازمان ملل متحد در امور پناهنده گان ، در طی مراحل درخواست هنرمندان متقاضی پناهندگی و آنانیکه در کشور های همجوار، آواره اند ، بذل توجه فرمایند.

— از حکومت کشور های پناهنده پذیرو بویژه از ادارات مهاجرین کشور های جرمنی، انگلستان و کانادا که سهمیه های پذیریش افغانان را اعلام نموده اند ، میخواهیم ، تا بخاطر هنرمندان توجه جدی را مبذول فرمایند .

با حرمت

شورای رهبری انجمن حقوقدانان افغان در اروپا

میر عبدالواحد سادات رئیس انجمن

www.hoqooq.eu